

[Miljøministeren]

ber 1978, men har ikke over for miljøstyrelsen gjort indsigelse mod de vilkår, som miljøstyrelsen tilkendegav at ville stille.

Derimod har dambrugeren den 9. februar 1979 påklaget miljøstyrelsens afgørelse af 30. januar 1979 til miljøministeriets departement, idet dambrugeren bl. a. har rejst indsigelse mod miljøstyrelsens krav om kontrolmålinger og analyser. Departementet har den 21. februar 1979 bedt miljøstyrelsen om en udtalelse. Denne udtalelse foreligger endnu ikke, idet miljøstyrelsen over for departementet har oplyst, at styrelsen har ønsket at afvente resultatet af fiskeriministeriets overvejelser om at yde tilskud til de kontrolmålinger og analyser, som miljøstyrelsen stiller krav om.

Jeg kan endelig oplyse, at jeg den 19. april 1979 har orienteret den pågældende dambruger om disse forhold. I denne forbindelse har jeg også oplyst, at jeg har bedt fiskeriministeren medvirke til en hurtig afklaring af spørgsmålet om statstilskud, og at jeg har bedt mine embedsmænd fremskynde sagens behandling mest muligt.

Til *handelsministeren* (6/4 79) af:

Wilhelm (VS):

»Kan ministeren bekræfte, at der på atomforsøgsstationen Risø er forekommet en hidtil hemmeligholdt strålingsulykke som beskrevet i dagbladet Information den 6. april 1979?«

(Spm. nr. 816).

Begrundelse.

Der ønskes en fortegnelse over samtlige dødsfald blandt ansatte på atomforsøgsstationen Risø, siden anlægget blev taget i brug i 1955, med angivelse af de pågældendes alder, varigheden af ansættelsen på Risø, hvilken afdeling pågældende var ansat på samt dødsårsagen ifølge dødsattesterne.

Besvarelse (23/4 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Forsøgsanlæg Risø har ikke som beskrevet i dagbladet Information den 6. april 1979 hemmeligholdt nogen strålingsulykke. Der er gennem årene på Risø som på andre arbejdspladser sket en række mindre uheld. Der er imidlertid ikke som påstået på noget tids-

punkt på Risø sket uheld, der har ført til strålingsdoser af betydning for personalet.

Det er korrekt som angivet af Information, at en medarbejder i 1976 afgik ved døden af kræft. Også det forekommer på enhver arbejdsplads. Den pågældende, som i øvrigt var på ferie på det tidspunkt, Information påstår et uheld skulle have fundet sted, havde i sin samlede karriere på Risø modtaget en ubetydelig strålingsdosis, i alt 60 millirem, svarende til ca. 7 måneders naturlig baggrundsstråling. Der kan således ikke være nogen sammenhæng mellem den pågældende medarbejders sygdom og død og hans arbejde på Risø.

Risø personale er under stadig kontrol for stråling og tillige regelmæssig almen helbreds kontrol. For Risø viser en opgørelse, at antallet af kræftdødsfald gennem årene blandt samtlige medarbejdere er lavere, end man ifølge Cancerregisterets publikationer skulle vente med en medarbejderstab af Risø størrelse og aldersmæssige sammensætning.

Til *justitsministeren* (9/4 79) af:

Bjørn Poulsen (SF):

»Hvor mange gange har Romtraktatens artikel 235 i alt pr. dags dato været anvendt ved EF-retsakter siden Danmarks indtræden i Fællesskaberne?«

(Spm. nr. 818).

Besvarelse (27/4 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det fremgår af en oversigt, som udenrigsministeren har udarbejdet i besvarelse af spørgsmål nr. 788 af 3. april 1979 fra medlem af folketinget Steen Folke, at Rådet i tiden 1. januar 1973 til 1. januar 1979 har vedtaget 125 retsakter, hvori der henvises til traktatens art. 235. Et eksemplar af oversigten vedlægges til orientering.

Efter 1. januar i år har Rådet vedtaget og offentliggjort følgende tre retsakter, der ligeledes henviser til art. 235:

– Rådets direktiv nr. 79/7 af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af principet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring.

EFT L 6/24 af 10. januar 1979.